Obsah

Tři kříže	1
Tichá domácnost	2
Anděl	3
Valčíček	4
Stánky	
Na kameni kámen	
Osmý den	
Kdyby tady byla	
Řekni, kde ty kytky jsou	
Tisíc mil	
Bláznova ukolébavka	
Rosa na kolejích	
Hlídej lásku, skálo má	
Blues folsomské věznice	
Bedna od whisky	
Hudsonský šífy	
Když náš táta hrál	
Pole s bavlnou	
Růže z Texasu	
Sbohem lásko	
Slavíci z Madridu	
Siavici z Madridu	
Balada pro banditu (Zabili, zabili)	
Jupí, čerte (To bylo v Dakotě)	
Ej, padá, padá rosenka	
Mezi horami	
Panenka	
Proměny	
Sbohem galánečko	
Severní vítr	
Proklínam	
Amerika	
Sen	
Dezertér (Muzikant)	
Vy byste pořád seděla	
Tereza	
Tam za vodou v rákosí	
Ani tak nehoří	
Dej mi víc své lásky	
Nad stádem koní	
Čtyři slunce	
Až uslyším hvízdání	
Hvězda na vrbě	
František	
Pojďme se napít	
Sedm dostavníků	
Zelené pláně	
Černošské ghetto	48

Až jednou červánky	
Nebeská brána	
Knockin' On Heaven's Door	
Tulácky ráno	
Zůstaň klidná	
Víla	
Želva	
Outsider Waltz	
Už to nenapravím	
Frankie Dlouhán	
Bylinky	
Javor	
Když se zamiluje kůň	
Houby - Muchomůrky	
Čert ví proč	
Půlnoční	
Hádej – Z pohádky Dvanáct měsíčků	
Nezacházej slunce	
Jízda králů	
Jelen	
Co bylo dál?	
Magdaléna	
V bezvětří	
Husličky	
Zafúkané	
Papírové řetězy	
Signály	
Píseň, co mě učil listopad	
Pocity	.78
A pak	
Píseň o slzách	
Rozpomínání	
Síla starejch vín	
Houby magický	
Za svou pravdou stát	
Vánoce na míru	
Štěstí	
Vzácnej den	
Jasná zpráva	
Amazonka	
Hráz	
Jesse James	
Jarní tání	
Jdou po mně, jdou	
Montgomery	
Napsal jsem jméno svý na zdi	
Nevadí	
Až mě zítra ráno v pět	
Toulám se	
Venku zuří jaro	101

Čas rozchodů	102

Abecední index

A pak	80
Amazonka	91
Amerika	32
Anděl	3
Ani tak nehoří	38
Až jednou červánky	49
Až mě zítra ráno v pět	99
Až uslyším hvízdání	42
Balada pro banditu (Zabili, zabili)	23
Bedna od whisky	15
Bláznova ukolébavka	11
Blues folsomské věznice	14
Bylinky	60
Co bylo dál?	70
Čas rozchodů	.102
Černošské ghetto	48
Čert ví proč	64
Čtyři slunce	41
Dej mi víc své lásky	39
Dezertér (Muzikant)	34
Ej, padá, padá rosenka	25
Frankie Dlouhán	59
František	44
Hádej – Z pohádky Dvanáct měsíčků	66
Hlídej lásku, skálo má	13
Houby - Muchomůrky	63
Houby magický	85
Hráz	92
Hudsonský šífy	16
Husličky	73
Hvězda na vrbě	43
Jarní tání	94
Jasná zpráva	90
Javor	61
Jdou po mně, jdou	95
Jelen	69
Jesse James	93
Jízda králů	68
Jupí, čerte (To bylo v Dakotě)	24
Kdyby tady byla	8
Když náš táta hrál	17
Když se zamiluje kůň	62
Knockin' On Heaven's Door	51
Magdaléna	71
Mezi horami	26
Montgomery	96
Na kameni kámen	6
Nad stádom koní	1 ∩

Napsal jsem jméno svý na zdi	97
Napsai jsem jmeno svy na zdi Nebeská brána	
Nevadí	
Nezacházej slunce	
Osmý den	
Outsider Waltz	
Panenka	
Papírové řetězy	
Píseň o slzách	
Píseň, co mě učil listopad	
Pocity	
Pojďme se napít	
Pole s bavlnou	
Proklínam	
Proměny	
Půlnoční	
Rosa na kolejích	
Rozpomínání	
Růže z Texasu	
Řekni, kde ty kytky jsou	
Sbohem galánečko	
Sbohem lásko	
Sedm dostavníků	
Sen	
Severní vítr	
Signály	
Síla starejch vín	
Slavíci z Madridu	
Stánky	
Štěstí	
Tam za vodou v rákosí	
Tereza	
Tichá domácnost	
Tisíc mil	
Toulám se	
Tři kříže	
Tulácky ráno	
Už to nenapravím	
V bezvětří	
Valčíček	
Vánoce na míru	
Venku zuří jaro	
Víla	
Vojín XY	
Vy byste pořád seděla	
Vzácnej den	
Za svou pravdou stát	
Zafúkané	
Zelené pláně	
Züstaň klidná	

~		
Želva		

FYK - zpěvník Vii

Amazonka

Hop Trop

G Gsus4 G

Byly krásný naše plány

Hmi Bmi Ami

byla jsi můj celej svět

Gsus4

čas je vzal a nechal rány

Ami D Dsus4

starší jsme jen o pár let Tenkrát byly děti malý, ale život utíká už na táto slyší jinej, i když si tak neříká

G E7 Ami

Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví
G Ami D Dsus4

stejnou barvou, jakou měly tvoje oči džínový

Kluci tenkrát, co tě znali všude kde jsem s tebou byl Amazonka říkavali a já hrdě přisvědčil Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká

Ref

Zlatý kráse cingrlátek jak sis časem myslela vadil možná trampskej šátek nosit dáls ho nechtěla

> Teď si víla z paneláku, samá dečka, samej krám Já si přál jen, abys byla

Ami

pořád stejná, přísahám

Ami

pořád stejná, přísahám

91

Hráz

Brontosauři

Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G Ami
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní.
D
S jarem, když máj rozdá barvy svý,
D7 G D7
tu sosna krásná nad chajdou se skloní.
G Hmi Emi
A říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G E
svý ahoj jí dáš a pak je tu den.
C Emi
Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D G D
svět s ním, svět s ním.

Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš a koruny stromů tě uvítaj' rosou. Víš, že času je dost, to znáš, a možná potkáš někde dívku bosou. Po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků vás uvítá chajda a pak je tu den. Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá, svět s ním, svět s ním.

Však náhle volání táhlé ti přeruší snění a oznámí všem: je poslední den.
Voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí.
Ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém.
Zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.

Jesse James

Greenhorns

D
Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,

A
vlaky přepadával rád,

D
D
D7
G
D
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,

A
D
přál bych vám, abyste ho mohli znát.

G D

Jó, Jesse ženu svou tady nechal, ubohou,

A

a tři děcka, říkám vám,

D D7 G D

ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,

A D

já vím, tenkrát v noci prásk ho sám.

Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc, když tu vláček zůstal stát, kdekdo ví, že ten vlak přepad James kabrňák Jesse sám, se svým bráchou akorát.

Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem a svým dětem vypráví, Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah a von vám Jesse Jamese odpraví.

Jarní tání

Brontosauři

Ami Dmi C
Když první tání cestu sněhu zkříží
F Dmi E Ami
a nad ledem se voda objeví,
Dmi C
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
F Dmi E Ami
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

Přišel čas slunce, zrození a tratí,

F

C

E

na kterejch potkáš kluky ze všech stran,

Ami

[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

F

E

Oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

Kdo ví, jak voní země, když se budí, pocit má vždy, jak zrodil by se sám, jaro je lék na řeči, co nás nudí, na lidi, co chtěj zkazit život nám.

Ref

Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo, srdce těch pánů, co je jim vše fuk, pak bych měl naději, že i příští jaro bude má země zdravá jako buk.

Ref

F E A ... oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Jdou po mně, jdou

Jaromír Nohavica

```
Emi
Býval jsem chudý jak kostelní myš, na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
                                   Ami
[: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
                      G
   svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]
Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
   tak jsem šel na to do National Bank. :]
    Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
              Emi
                    Ami
    na každém rohu mají fotku mou,
                     G
    kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
    tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, Jé...
Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudinká vdova mi nabídla byt,
[: byla to kráska, já měl peníze,
   tak začla láska jak z televize. :]
Však půl roku nato řekla mi: "Dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš."
   tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]
    Ref
Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: kladou mi pasti a do pastí špek,
   já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]
    Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
               Emi
                         Ami
    na nočních stolcích mají fotku mou,
                     G
                                Ami
    kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
    žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, Jé...
```

Montgomery

Petr Spálený

C F
Déšť ti holka smáčel vlasy
G C G
Z tvých očí zbyl prázdnej kruh
C F
Kde je zbytek tvojí krásy
G C
To ví už dneska snad jen Bůh

F Dmi
Z celé jižní eskadrony
G C G
Nezbyl ani jeden muž
C F Dmi
V Montgomery bijou zvony
G C
Déšť ti smejvá ze rtů růž

Tam na kopci v prachu cesty Leží i tvůj generál V ruce šátek od nevěsty Ale ruka leží dál

Tvář má zšedivělou strachem Zbylo v ní pár těžkejch chvil Proužek krve stéká prachem Déšť jí slepil vlasy jak jíl

Napsal jsem jméno svý na zdi

Poutníci

C F C
Napsal jsem jméno svý na zdi,
F C
na všechny zdi, který znám,
G F C
napsal jsem jméno svý na zdi
F C G
ráno, než otevřu krám,
před léty ve stejnou chvíli
v pravici držel jsem nůž
a všichni ti, co po něm zbyli,
C G C
s nadšením hráli mi tuš.

V okolí týhletý války tenkrát už stávala zeď, a popsaný popravčí špalky stály tam, co stojí teď, slyším zas slavičí hlasy a na tváři rozlitej hněv, jak barvičky tý jejich krásy, která nám tak pije krev.

F C G
Přiklušou zdáli tím večerním tichem,
F C G
k zemi se svalí a dusí se smíchem,
F C G
líce si schladí, než spálí je plamen,
F C G
a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.

Z půlnoci rána jak kyjem a najednou, kdo by to řek', jsme chytří a trochu moc pijem a bijem svý děti, ten vztek, napsal jsem jméno svý na zdi a čekám, až setře je čas, napsal jsem jméno svý na zdi, [: stejně jak každýho z vás.:]

Nevadí

Wabi Daněk

```
Α
                   Ε
Napůl jako hrou a napolovic vážně,
čerstvou maturitou zmužnělý,
chtěl jsi dobýt svět, a svět se tvářil vlažně
                        Α
                            Е
na tvý bubnování nesmělý.
Hlavu plnou věd a nadějí svý mámy,
zkoušky přijímací, potom pád,
znalosti jsi měl, cos' neměl, byli známí,
takže litujeme, za rok snad,
Hmi
a tehdy poprvé jsi řekl: "Nevadí, zase bude líp."
Pomalu šel rok, a zase stejná škola, čekáš předvolání každej den,
předvolání máš, a na něm: vlast tě volá, takže za dva roky s úsměvem,
dva roky vzal čert, a za nějakej týden
stojíš na radnici s holkou svou,
bylo to s ní fajn, tys věřil, že to vyjde,
kde tvý nebetyčný plány jsou,
a tehdy podruhé jsi řekl: "Nevadí, zase bude líp."
Neměli jste byt a vlastně ani prachy, prej, že ve dvou se to táhne líp,
jenže už jste tři, a máma s dvěma bráchy, starej dvoupokoják - špatnej vtip,
tak jste žili rok v tý supertěsný kleci,
vzteky vysušení jako troud,
potom jeden den si žena vzala věci,
další připomínky řešil soud,
a tehdy potřetí jsi řekl: "Nevadí, zase bude líp."
Už jsi dlouho sám a věci, co se stanou, se tě nedotýkaj', byl jsi bit,
všechno už jsi vzdal a postavil se stranou, vzal sis dovolenou, chceš mít
klid,
osamělý dům u rychlíkové trati,
oči za záclonou zapranou,
vlaky jedou dál a málokdy se vrátí,
život nemá brzdu záchrannou,
tak řekni sakra to svý: "Nevadí, zase bude líp"
```

Až mě zítra ráno v pět

Jaromír Nohavica

Ami C Až mě zítra ráno v pět, ke zdi postaví, G C C/H ještě si naposled dám vodku na zdraví, C/H Ami Dmi G C z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe C Dmi G C C/H Ami E7 Ami a pak vzpomenu si, lásko, na tebe, **E7** Ami a pak vzpomenu si na tebe.

Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz, řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes, že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju a co jsem si nadrobil, to si i vypiju, a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!", škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal, ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi, že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi, že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát a seno obracet, já u zdi budu stát, tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj, prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij, Lásko, nezapomeň a žij.

Toulám se

Brontosauři

D
Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou,
C
G
D
písně, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou.

Ty chvíle mám rád, když jde den, den už spát,
A7 D
stín tuláků, ohňů dým,
A7 H7 G
pláč stromů na stráních, když je vítr ohýbá,
D A7 D A7 D A7 D
jako nás divná doba bláznivá.

Mávám ti, lásko má, zbývá už jen, jen pár chvil, na kámen teď napíšem pár řádek kdo, kdo tu byl.

Ref

Venku zuří jaro

Jarret

E

Sleduju jak jeden pán u okýnka usíná,

F#mi

E

klimbá a slintá něco se mu zdá.

F#mi

S trhnutím pak procitá a jak tráva deštěm pobitá,

Abmi

Α

1

vstává před ústa si ruku dává někam utíká.

Na jeho místo k oknu usedá žena, kterou dobře znám z obálky Květů, jež držel tamten pán. Do skla na sebe se podívá a hlavou smutně pokývá. Ví že už jen musí, že žádný můžeš neplatí.

H C#mi A

F

A ona ví, že nehřeje že nechladí

A

H

Ε

a na dotek je jak se zdá tak akorát.

Α

Venku zuří jaro, já mám jednu starost,

E

kdy víceletku zasadím.

A

Chce to ňákou změnu, to co nedoženu,

E

z dohledu snad neztratím.

Kam zmizel onen spící muž, co ho bodá jako nůž, nůž ostrý jako kletba, jako urážka. Krátký sen uprostřed dne ho nechá, ať si vzpomene na to, na co myslet nechce, ale spíše ne.

A ta žena možná ví, že ví, ale stejně z toho nesleví, už je přece pozdě, už nic nezmění. Zpívám si spolu s ní o věcech prvních posledních, místo tečky, bože, chtěl bych radši vykřičník.

I když vím, že nehřeju, že nechladím, a na dotek jsem, jak se zdá, tak akorát. Venku zuří ...

Čas rozchodů

Kamelot

D7

G D7

G Emi Emi/D
Večer si chystá sítě, dívej, a chytnul i nás,
C Ami D7
ještě chvíli se mnou zpívej, než odejdu zas.

Z neonů proudy světel pálí a mění tvou tvář, víš to, že dávno nejsme malí a nenosíme svatozář.

Čas rozchodů, ten bolí víckrát,

C
i když se tomu nevěří

Ami

lásku nedokážeš vyhrát,

D7

nemůžeš chytnout pápěří,

G

co vítr ke slunci už odvál

C
a na prach jistě rozmetal,

Ami

svýmu slibu taky dostál

vítr, co letí někam dál.

Neboj se, čas, ten rány zhojí, je nejlepší fáč, pokaždý rvát se za něj stojí, ať jsi snílek nebo rváč.

Ztracená víra se ti vrátí, až překročím práh, proud slzí zadržet se krátí, sypou se jako z lusku hrách.